

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P.A.M., tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAN, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 443. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 444. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 445. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 29 listopada 1937 r. w sprawie opłat na rzecz Kasy Bratniej Zagłębia Dąbrowskiego w I kwartale 1938 roku.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

443.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458) nadaje:

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi przy budowie dróg państwowych inż. Alfonsowi Grapowowi w Łodzi, — inż. Tadeuszowi Mejerowi w Warszawie, — inż. Mieczysławowi Puchalskiemu w Piotrkowie Trybunalskim.

Warszawa, dnia 7 grudnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Sławoj Składkowski.

—oOo—

444.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458) nadaje:

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi przy budowie dróg państwowych: inż. Piotrowi Archipenko w Głównie powiatu brzezińskiego, — Tadeuszowi Janowi Radlińskiemu w Głównie powiatu brzezińskiego, — Władysławowi Skowronowi w Brzezinach;

BRĄZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi przy budowie dróg państwowych: Antoniowi Barcelakowi w Brzezinach, — Andrzejowi Gondzio w Tuszyńku powiatu łódzkiego, — Józefowi Kopani w Głównie powiatu brzezińskiego, — Józefowi Nowakowi w Łodzi, — Antoniowi Szymczakowi w Głównie powiatu brzezińskiego, — Józefowi Wasilewskiemu w Rudzie Pabianickiej powiatu łódzkiego.

Warszawa, dnia 7 grudnia 1937 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Sławoj Składkowski.

445.

ZARZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 listopada 1937 r.

w sprawie opłat na rzecz Kasy Bratniej Zagłębia Dąbrowskiego w I kwartale 1938 roku.

Na podstawie § 50 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 27 sierpnia 1935 r. o ubezpieczeniu brackim w powiecie będzińskim (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 410) i zgodnie z urzędową statystyką wydobycia węgla kamiennego w III kwartale 1937 r., ustala się następujące wysokości opłat miesięcznych, płatnych w I kwartale 1938 r. przez niżej wymienione przedsiębiorstwa górniczo-hutnicze na rzecz Kasy Bratniej Zagłębia Dąbrowskiego:

L. p.	Przedsiębiorstwo	Opłata miesięczna
1.	Towarzystwo Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich S. A.	zł 5.746,01
2.	Warszawskie Towarzystwo Kopalń Węgla i Zakładów Hutniczych S. A.	„ 4.522,70
3.	Towarzystwo Górniczo-Przemysłowe „Saturn” S. A.	„ 5.700,97
4.	Towarzystwo Kopalń „Flora” S. A.	„ 1.468,28
5.	Gwarectwo „Hr. Renard”, Kopalnie Węgla i Zakłady Przemysłowe w Sosnowcu	„ 4.567,42
6.	Towarzystwo Francusko - Włoskie Dąbrowskich Kopalń Węgla S. A.	„ 3.253,09
7.	Francuska Spółka Akcyjna, Towarzystwo Bezimiennie Kopalń Węgla „Czeladź”	„ 3.448,88
8.	Zakłady „Solvay” w Polsce, Towarzystwo z ograniczoną poręką w Warszawie	„ 582,59
9.	Grodeckie Towarzystwo Kopalń Węgla i Zakładów Przemysłowych w Grodźcu koło Będzina	„ 2.650,06

Razem zł 31.940,00

Minister Opieki Społecznej:

(—) M. Zyndram-Kościałkowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął w dniu wczorajszym P. Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoja Składkowskiego i P. Wiceprezesa Rady Ministrów inż. Eugeniusza Kwiatkowskiego, którzy informowali Pana Prezydenta o bieżących pracach Rządu.

* * *

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął wczoraj delegację pułków poznańskiej dywizji piechoty z gen. Władem na czele, która wręczyła Panu Prezydentowi odznaki pułkowe oraz dzieło, poświęcone historii dywizji poznańskiej.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

Poseł dr Bronisław Wojciechowski, referent budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, odwiedził w dniu wczorajszym P. Prezesa Rady Ministrów i Ministra Spraw Wewnętrznych gen. F. Sławoja Składkowskiego.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

W odpowiedzi na depeszę Ministra Delbosa, przesłaną w chwili opuszczania granic Polski, P. Minister Józef Beck przesłał pod adresem francuskiego Ministra Spraw Zagranicznych telegram treści następującej:

„Żywo wzruszony tak uprzejmymi wyrazami, w których Wasza Eksceleńcja zechciał wyrazić swe wspomnienia, wyniesione z pobytu między nami, pragnę go zapewnić, że wizyta jego w Polsce była dla nas nowym i cennym świadectwem trwałości więzów naszego sojuszu oraz głębokiej przyjaźni naszych obu narodów. Zechce W. Eks. wierzyć, że byłem osobiście bardzo rad, mogąc go przyjąć w Warszawie. Proszę o przyjęcie wyrazów moich bardzo serdecznych i szczerych uczuć.

(—) Beck”.

—oOo—

Z Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Przemówienie P. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych J. Poniatowskiego, wygłoszone w środę dn. 8 grudnia na otwarciu Walnego Zgromadzenia Centralnego Towarzystwa Organizacji i Kółek Rolniczych:

„Witając Zjazd imieniem Rządu, daję przede wszystkim wyraz radości z powodu pomyslnego i wyraźnego systematycznego rozwoju organizacji. Nie tylko dzisiaj, ale również gdy poprzednio stykałem się z organizacją Waszą, usiłowałem sformułować i uzgodnić zamierzenia, które stać muszą przed tak liczną jak Wasza organizacją, z tymi zamierzeniami, które Rząd przedsięwzię dla podtrzymania rozwoju rolnictwa.

Zadaniem Rządu jest dbać przede wszystkim o to, aby istniały warunki, na tle których rolnictwo może się rozwijać, aby otworzyć drogę, którą rzesze rolnicze mogą ku przyszłości kroczyć i własnym wysiłkiem wypełniać szeroko zarysowane ramy. Jednak życie polskie przekonywało, że w okresie, w którym polskie rolnictwo wychodzi dopiero z okaleczeń i zaniedbań, jakie w długim okresie niewoli musiały się na nim odbić, nie wystarczy taka tylko postawa Rządu. Bo rzesze rolnicze nie zawsze umieją, nie zawsze chcą dostatecznie energicznie maszerować i sądzę, że można dzisiaj z oddalenia lat kilkunastu spokojnie stwierdzić, iż w pierwszych latach istnienia Państwa Polskiego pod tym względem zaszły liczne błędy.

Było zbyt dużo zaufania do tego, że otwarte drogi powodują już samą automatycznie postęp. Na różnych odcinkach były poważne możliwości kredytowe, znaczne możliwości organizacyjne. W wielkim stopniu zostały one zmarnowane. Nie sądzę, aby Polska chciała te błędy powtarzać, to też Rząd jest świadomy, że — oprócz ciężących na nim podstawowych obowiązków stwarzania naturalnych dobrych warunków dla rozwoju rolnictwa — winien także przyczynić się wydatnie do tego, aby zdolność, umiejętność rolnicza, dobre zorganizowanie się, jak i wykorzystanie tych warunków zachodziły również po stronie rolnictwa.

W latach kryzysu uwaga Rządu była zwrócona w pierwszym rzędzie na to, aby umożliwić rolnictwu po prostu byt. To też powodowało, iż w pewnych okresach inne poczynania były spychane w cień na plan drugi. Czyż można było serio stawiać wówczas wymagania rozwoju intensywności produkcji rolniczej, zwłaszcza zbożowej, gdy — wobec braku wolnego rynku — państwo musiało środkami budżetowymi walczyć z nadmiarem produkcji rolniczej? Po raz pierwszy mo-